

«تورج زارع» راه‌های تامین داخلی مواد اولیه صنعت آلومینیوم را تشریح کرد تولید «آلومینا» از باند جدید

تورج زارع، مدیرعامل شرکت «آلومینا ایران» معتقد است سرمایه‌گذاری و مشارکت برای افزایش تولید آلومینا در این شرکت (طرح تولید سالانه ۵۰۰ هزار تن آلومینا از بوکسیت‌های کم‌عیار با استفاده از روش سینترینگ) به‌عنوان یکی از اساسی‌ترین راه‌های حل مشکل، مستلزم حمایت دولت است. چرا که توسعه کارخانه آلومینا موجب جلوگیری از خروج ارز از کشور یا کاهش آن خواهد شد. زارع در گفت‌وگو با خبرنگار ما به تشریح طرح‌های توسعه‌ای شرکت آلومینا پرداخت و در ادامه این گفت‌وگو از چشم‌انداز قدیمی‌ترین کارخانه تولید آلومینا ایران در سال‌های پیش‌رو گفت.

او همچنین به چالش‌ها و تهدیداتی که در سال‌های اخیر بر سر راه شرکت آلومینا قرار گرفت اشاره کرد و کمبود نقدینگی و تعطیلی معدن تاش که یکی از ارزشمندترین ذخایر ماده بوکسیت را در دل خود جا داده را به‌عنوان دست‌اندازهای جدی در مسیر فعالیت این شرکت نام برد. در ادامه مشروح گفت‌وگو با مدیرعامل شرکت آلومینا ایران را می‌خوانید.

یکسری زیرساخت نیاز است. به‌طور مثال در حوزه برق، در هر دو کارخانه جارجم حدود ۹۰ مگاوات برق مصرف می‌شود که با اجرای کارخانه سینترینگ به حداقل ۴۰ مگاوات برق دیگر نیاز است. ضمن اینکه ما در بخش تولید فلز آلومینیوم، فعلاً فاز یک را اجرا کرده‌ایم و فاز ۲ و ۳ این پروژه همچنان باقی مانده است. هدف نهایی کارخانه جارجم، تولید ۱۲۰ هزار تن شمش آلومینیوم بوده که تاکنون ۴۰ هزار تن آن محقق شده است. طبق ارزیابی‌ها، احداث کارخانه تولید آلومینا به روش سینترینگ با ظرفیت ۵۰۰ هزار تنی به حدود ۳۰۰ تا ۳۰۰ میلیون دلار سرمایه‌گذاری نیاز دارد. اما شرکت آلومینا برای اینکه بتواند برق این پروژه را تامین کند، طبق تفاهم‌نامه‌ای که بین وزارتخانه‌های صمت و نیرو منعقد شده است، ۱۶۰ مگاوات از برق موردنیاز را باید جارجم احداث کند. از سوی دیگر، تامین آب مسئله دیگری شرکت آلومینا ایران است. ما در منطقه‌ای در حال مطالعه هستیم که پتانسیل احداث سد را داراست. اکنون وزارت نیرو سدی به نام «گل‌مدر» را در دست ساخت دارد و ما آب موردنیاز خود را از این سد تخصیص گرفته‌ایم و از سوی دیگر مطالعات انتقال آب به جارجم را در دستور کار قرار داده‌ایم. در رابطه با گاز هم اگر ظرفیت فعلی ۲۰۰ مترمکعب در ساعت است، بعد از اجرای پروژه سینترینگ این نیاز دوبرابر خواهد شد و به ۴۰۰ هزار مترمکعب بر ساعت خواهد رسید که در این راستا نیز اقداماتی را انجام داده‌ایم.

لطفاً از چالش‌ها و مشکلاتی که در حوزه معدن و شرکت آلومینا وجود دارد بگویید. آیا برای حل چالش‌ها پیشنهادی نیز دارید؟

واقعیت این است که در چند سال گذشته مشکلات بسیار زیادی در کشور وجود داشته که شرکت آلومینا نیز از آنها بی‌نصیب نبوده است. بزرگ‌ترین چالش بحث تحریم‌ها بوده است. در ساخت کارخانه آلومینا، نیازمند واردات بسیاری از تجهیزات بودیم، از جمله تجهیزات برق که در داخل کشور قابل ساخت نبود. توانستیم در زمان اعمال تحریم‌ها، بدون انتقال ارز و از طریق محصول و تهاتر آنها، بروسه تامین تجهیزات پروژه‌ها را انجام دهیم.

در فرصتی که وضعیت روابط خارجی بهبود پیدا کرد، ما توانستیم پروژه‌ها را به سرعت جمع‌بندی و به بهره‌برداری برسانیم. در حال حاضر در کشور بحث زیرساخت‌ها، برای من مهم است زیرا طبق مشاهدات در تابستان‌ها کمبود برق ملموس است و در زمستان‌ها با کمبود گاز مواجه می‌شویم. این در حالی است که شرکت آلومینا برای ادامه مسیر توسعه‌ای خود به هر دو این منابع نیاز دارد و به آنها وابسته است.

بنابراین سعی کرده‌ایم در یکی دو سال اخیر، پروژه‌های توسعه‌ای کوچک‌تری در حوزه تامین برق انجام داده و به دنبال خرید ژنراتورهای گازی هستیم تا بتوانیم حداقل ۶۰ مگاوات برق به صورت پشتیبان در مجموعه داشته باشیم.

از طرفی سعی کرده‌ایم تامین سوخت پشتیبان که ماژون است را در دستور کار قرار دهیم. سال گذشته از این حیث دچار مشکل شدیم. اما اسامبل به دلیل کسب تجربه، در تابستان توانستیم ذخیره‌سازی را انجام دهیم. یکی دیگر از چالش‌هایی که در چند وقت اخیر با آن درگیر بودیم، مشکلاتی است که در یکی از معدن باکیفیتی این شرکت رخ داده است. متأسفانه معدن تاش که دارای ذخایر ارزشمند بوکسیت بوده، درگیر جریان‌سازی منفی شده است. در حقیقت این معدن در حالی که طبق قانون معدن، برای آن پروانه معدن صادر شده، تعطیل شده است. در واقع با ورود سیاسیون به این موضوع و اعتراض‌های تشکیک‌های غیرذیصلاح، معدن بوکسیت تاش در حال حاضر غیرفعال بوده و یکی از دلایل واردات بوکسیت از ترکیه نیز تعطیلی این معدن است. در حال حاضر به دنبال حل و فصل این موضوع هستیم تا بتوانیم مردم شهرستان شاهرود را متقاعد کنیم که معدن‌کاری پاک بوده و آسینبی به محیط‌زیست نخواهد رساند. در پایان باید به این نکته نیز اشاره کرد که با حمایت‌های شرکت ایمیدرو و همدلی که در شرکت آلومینا ایجاد شده، این مجموعه، در چند سال اخیر شرکت برتر از لحاظ «رشد سریع» شناخته شد و با برنامه‌ریزی‌های انجام شده، نه‌تنها شرکت آلومینا رشد منفی نداشته، بلکه در بسیاری از حوزه‌ها، زیرساخت‌هایی را ایجاد کرده و توانسته با وجود چالش‌ها و مشکلات، راه موفقیت را بهتر از همیشه طی کند. هدف شرکت آلومینای ایران این است که تامین و تولید آلومینا را از یک ششم به یک دوم نیاز کشور برسانیم.

قرار می‌گیرد. هیدرات ویژه در لوله‌های پلی‌اتیلن، در کابل‌های برق یا تاسیساتی که مستقر می‌شوند و به عنوان کندسوزکننده مورد استفاده قرار می‌گیرند. این محصول با جذب اکسیژن، مکانیزم خاموشی آتش را انجام می‌دهد. هیدرات ویژه یک ماده خاص است که تنها در ۴ کشور دنیا تولید می‌شود. شرکت آلومینا، تولید این محصول را با دانش انحصاری خود انجام داده و نکته قابل توجه این است که ارزش افزوده آن ۴ برابر آلومینا است. در حقیقت با تولید این محصول می‌توان کشور را از واردات هیدرات ویژه بی‌نیاز کرد. اما مهمترین اتفاقی که در شرکت آلومینا رخ داده، اضافه شدن و بهره‌برداری از پروژه آلومینیوم بوده که در انتهای سال ۱۳۹۷ وارد مدار تولید شده و تقریباً تمام شاخص‌های شرکت را دو برابر کرده است. به هر حال باید پذیرفت که دستیابی به تولید یک فاز، اتفاق بسیار ویژه‌ای برای شرکت آلومینا بوده، از این جهت که آلومینا تولید شده این کارخانه را تنها ۳ شرکت در ایران خریداری می‌کردند، اما اکنون با تبدیل شدن آلومینا به آلومینیوم، با مشتریان بیشتری در حوزه فلز آلومینیوم مواجه شده که این موضوع به لحاظ تامین نقدینگی که ما کمک شایانی کرده و از طرفی شرکت را در وضعیت بهتری قرار می‌دهد.

همانطور که اشاره کردید شرکت آلومینا در سال‌های گذشته اقدامات موفقی در حوزه تولید و بخش معدن انجام داده است. به نظر شما چشم‌انداز این شرکت در سال آینده چه خواهد بود؟

تا پیش از اینکه شرکت سالکو وارد مدار شود، شرکت آلومینا تقریباً یک‌سوم نیاز کشور را در بخش آلومینا تامین می‌کرد. به این معنا که اگر نیاز کشور به آلومینا ۷۰۰ هزار تن است، شرکت آلومینا حدود ۲۵۰ هزار تن از این نیاز را تامین می‌کند. اما در حال حاضر با ورود سالکو به بازار- البته اگر تمام دیگها با ظرفیت کامل کار کنند- سالانه به حدود یک میلیون و ۴۰۰ هزار تن آلومینا نیاز است که ما می‌توانیم یک‌ششم از این نیاز را تامین و مابقی را باید با واردات تهیه کنیم. اما در چشم‌اندازی که برای شرکت دیده شده، هدف این است که شرکت آلومینا در تولید آلومینا را از یک‌ششم به یک‌دوم نیاز کشور برسانیم.

به همین دلیل پروژه‌های را روی بوکسیت‌های کم‌عیار که در حال حاضر در فرآیند تولید قابل استفاده نیستند طراحی کرده‌ایم. براساس این طرح و با استفاده از یک روش فرآوری به نام روش سینترینگ، این اقدام در آینده صورت خواهد گرفت. روش فعلی به کار گرفته شده در شرکت آلومینا، همان روشی است که به نام «روش پائر» در دنیا شهرت دارد.

امید می‌رود که پروژه بعدی شرکت آلومینا که پروژه‌های بسیار بزرگی نیز هست و ظرفیت آن دوبرابر ظرفیت کارخانه‌های موجود آلومینا ما خواهد بود، کمک کند که مجموعاً تولید آلومینا در شرکت به ۷۵۰ هزار تن برسد تا بتوان از این طریق، نصف نیاز کشور به آلومینا را تامین کرد.

برای اینکه بتوانیم چنین پروژه‌ای را انجام دهیم، تاکنون مطالعات امکان‌سنجی اولیه را پیش برده‌ایم که مسئولیت آن بر عهده شرکت NFC چین است. از همین‌رو مطالعات فاز دو این پروژه را آغاز کرده‌ایم. پس از این مطالعات، اسناد مناقصه تهیه شده و در نهایت یک مناقصه بین‌المللی را برگزار خواهیم کرد. این پروژه به بیش از ۸۰۰ میلیون یورو سرمایه‌گذاری نیاز دارد که در واقع یک پروژه ملی خواهد بود. از این‌رو به توجه به نیازی که ما به آلومینا داریم، این پروژه می‌تواند با کمک‌های دولت و بخش خصوصی انجام شود. این پروژه همچنین می‌تواند مزیت‌های خوبی را برای شرکت جارجم به همراه داشته باشد که به همین منظور بسیاری از زیرساخت‌های آن آماده است.

اسما برای اینکه این پروژه به خوبی پیش برود، به

۶ ماه اول سال آینده به بهره‌برداری خواهند رسید. البته بخشی از این طرح‌ها به بهره‌برداری رسیده‌اند که توانسته‌ایم با وجود کیفیت پایین عیار بوکسیت، حجم تولید را همچنان حفظ کنیم و این در حالی است که اعتقاد دارم با طرح‌های توسعه‌ای که در کارخانه شروع خواهد شد، قطعاً می‌توانیم با بوکسیت با عیار کمتر نیز، کارخانه آلومینا را رکورد بزینم.

از سوی دیگر علاوه بر چالش‌ها و تهدیداتی مانند بوکسیت باکیفیتی پایین، دست‌اندازهای دیگری نیز مانند افزایش سسه برابری قیمت سود کاستیک برای کارخانه آلومینا به وجود آمد. این در حالی است که از مواقع بحرانی حتی میزان این افزایش به بیش از سه برابر رسید که چالش بزرگی از جهت قیمت تمام‌شده برای شرکت به شمار می‌رفت. اما خوشبختانه با وجود طرح‌های توسعه‌ای که در حال اجرا است، بخشی از چالش‌ها کنترل شده‌اند. به همین جهت شش ماهه دوم سال ۱۴۰۱ یک دوره طلایی برای شرکت آلومینای ایران خواهد بود تا بتوانیم تولید ماهانه و حتی سالانه را رکورد بزینم، آن هم با بوکسیت‌هایی که کیفیت پایین‌تری نسبت به قبلی‌ها دارند.

به برخی از طرح‌های توسعه‌ای که در حوزه کارخانه آلومینا انجام شده است اشاره کردید. در حوزه معدن چه اقداماتی را در دستور کار دارید؟ آیا برای کشف مواد اولیه تولید آلومینا، به دنبال اکتشافات جدید هستید؟

در حوزه معدن، سعی شده معدن بخش خصوصی را راه‌اندازی کنیم. حدود ۵ سال است که روی این موضوع متمرکز هستیم. طبق بررسی‌های صورت‌گرفته، در حال حاضر ۷ معدن متعلق به بخش خصوصی در حال تولید بوکسیت هستند که سال به سال ظرفیت آنها نیز در حال افزایش است. شرکت آلومینا در این راستا یک رکورد را به ثبت رساند و امسال بیش از ۷۰ هزار تن بوکسیت موردنیاز خود را از معدن بخش خصوصی تامین کرده است. قطعاً این آمار در سال‌های آینده افزایش خواهد یافت. با این اقدامات، چالش بزرگ شرکت آلومینا که همانا تامین ماده معدنی بوکسیت است، با خرید آن از بخش خصوصی برطرف خواهد شد. اما اقدام دیگری که شرکت آلومینا در سال جاری انجام داد این بود که با افزایش قیمت سود کاستیک، به این نتیجه دست یافتیم که برای کاهش قیمت تمام‌شده، بوکسیت‌هایی با کیفیت بسیار بالا را وارد کنیم. براین اساس، در مقاطعی از سال که قیمت سود کاستیک بالا است، حدود ۱۰ درصد از بوکسیت موردنیاز را وارد کرده و کیفیت خوراک را افزایش می‌دهیم که این اقدام از جهت اقتصادی به نفع شرکت آلومینا خواهد بود، زیرا هر چقدر کیفیت بوکسیت بالاتر باشد، سود کاستیک کمتری مصرف می‌شود. همچنین از ابتدای بهمن‌ماه امسال نیز کیفیت ۳۰۷ عیار بوکسیت را با استفاده از بوکسیت‌های وارداتی به بیش از ۴/۳ افزایش داده‌ایم و قطعاً از این جهت شاهد افزایش تولید آلومینا در کشور خواهیم بود.

یکی از اهدافی که شرکت آلومینا دنبال می‌کند تنوع در محصولات است. برای این هدف‌گذاری چه اقداماتی انجام داده‌اید؟

یکی از مهمترین برنامه‌ها در شرکت آلومینا، تنوع بخشیدن به محصولات تولیدی است. در حال حاضر علاوه بر تولید آلومینا، یک محصول میانی به نام هیدرات تولید می‌کنیم که بیشتر کارخانه‌های تولیدکننده شوینده‌ها، سالانه حدود ۳۰ هزار تن از این محصول را خریداری می‌کنند.

در حال حاضر یک محصول جدید را نیز به سبب تولیدی خود اضافه کرده‌ایم که امیدواریم تا پایان خردادماه این محصول را روانه بازار کنیم. این محصول جدید یک هیدرات ویژه است که به‌عنوان «کندسوزکننده» در صنایع نفت و هسر جایی که امکان آتش‌سوزی وجود داشته باشد مورد استفاده

به عنوان سؤال نخست بفرمایید هدف از تأسیس شرکت آلومینا در ایران چه بود و آیا این شرکت توانست مسیر موفقیتی را طی کند؟

حضور صنعت آلومینیوم در ایران مصادف شد با تأسیس شرکت ایرالکو که بیش از ۵۰ سال قبل فعالیت خود را در حوزه آلومینیوم آغاز کرد. اما در آن زمان برای تهیه مواد اولیه آلومینیوم کفزی نشده بود و نهایتاً در این شرکت فاز و آلومینیوم تولید و آلومینا و سایر مواد اولیه موردنیاز برای تولید آلومینیوم از طریق واردات تامین می‌شد. به دلیل اینکه آلومینا استراتژیک‌ترین و مهمترین ماده مورد نیاز برای تولید آلومینیوم بوده، شرکت ایرالکو با هدف تولید آلومینا که ماده موردنیاز آن بوکسیت است، مطالعاتی را در خصوص مواد معدنی ایران آغاز کرد. ایرالکو قبل از سال‌های ۱۳۷۰ اقدامات اکتشافی بوکسیت را در منطقه جارجم در دستور کار قرار داد و تقریباً به ذخیره‌ای بالغ ۱۰ میلیون تن دست یافت. این میزان بوکسیت کشف‌شده در حدی بود که یک واحد تولیدی آلومینا در منطقه جارجم احداث شد و تمام فعالیت‌های آن از سوی شرکت ایرالکو مدیریت می‌شد.

اسما نهایتاً در سال ۱۳۷۰ مناقصه‌ای برگزار و مطالعاتی با هدف احداث کارخانه آلومینا انجام شد که بیشتر از سوی شرکت‌های ممتاز اروپایی انجام گرفت و در نهایت شرکت «تکنو آکسپورت» کشور چک برنده مناقصه شده و در ادامه تا ۲۵۰ هزار تن نیز پیش رفت که تقریباً متناسب با ظرفیت کارخانه جارجم و متناسب با عیار معدنی بود. کارخانه جارجم برای عیار ۴۶۷ طراحی شده، اما معدن بوکسیت در ۲۰ سال گذشته تقریباً تمام شده‌اند. به این دلیل که ما سالانه حدود یک میلیون تن بوکسیت برای تولید ۲۵۰ هزار تن آلومینا استخراج کرده‌ایم.

در حال حاضر نیز ذخیره‌ای که اکتشاف شده بود، تقریباً استفاده شده و اکنون در خود جارجم و استان‌های نظیر سمنان، یزد، کرمان و کهگیلویه و بویراحمد در زون زاگرس، مطالعات اکتشافی انجام می‌شود. در مجموع شرکت آلومینا، تولید با ظرفیت ۲۵۰ هزار تنی را دنبال کرد و سالانه حدود ۲ هزار متر مربع فعالیت اکتشافی را در دستور کار داشت. اما در پایان سال ۱۳۹۳ که مصادف بود با شروع مدیریت بنده در این شرکت، مجدداً مشکلات و چالش‌هایی در زمینه ذخیره‌سازی مشاهده شد. در آن سال‌ها ذخیره قابل استخراج بوکسیت حدود ۶ تا ۶ میلیون تن بود، اما بروز چالش ذخیره‌سازی باعث شد اولویت در شرکت به سمت اکتشاف حرکت کند تا مناطقی که پتانسیل داشتند مورد بررسی بیشتری قرار گیرند. خوشبختانه مطالعات و اقدامات کارشناسی باعث شد سطح اکتشافات ما از ۲ الی ۲۰ هزار متر به ۱۵ تا ۲۰ هزار متر در سال افزایش یابد. در واقع سطح اکتشافات فرسودگی کارخانه به دلیل ۲۰ سال فعالیت می‌لایید ذخایر بوکسیت به بالای ۳۸ میلیون تن شد.

کارخانه آلومینا از زمان تأسیس تاکنون چه عملکردی از خود بجا گذاشته است؟

بعد از اینکه کارخانه آلومینا در سال ۱۳۸۱ فعالیت خود را آغاز کرد، علاوه بر چالش‌های تامین مواد اولیه و بحث اکتشافات در برخی بخش‌ها به توسعه نیاز داشت. فرسودگی کارخانه به دلیل ۲۰ سال فعالیت می‌لایید که برای خود کارخانه هم طرح‌های توسعه‌ای تعریف شد. در واقع بازتعریفی از بخش‌های مختلف به ویژه معدن صورت گرفت. ابتدا از میزان ذخیره بوکسیت اطمینان کسب شد، هر چند که ذخایر دیگر کیفیت سابق را نداشت. به هر حال هر چند اکتشافات عمق بیشتری پیدا کرد، کیفیت ذخایر معدن کاشی شد. در حال حاضر عیار معدنی ما ۳۰۷ است که تولید آلومینا با بوکسیت باکیفیتی پایین‌تر، خود کار ارزشمندی است که در دوره تیم ما مشکل گرفت. آمارها نشان می‌دهد تقریباً همان میزان تولید آلومینا که با عیار بیش از ۴ انجام می‌شد، در حال حاضر تقریباً به این میزان تولید با عیار ۳۰۷ همچنان ادامه دارد.

با این حال باید گفت بسا وجود اینکه کیفیت عیار مواد معدنی بوکسیت پایین آمده اما افق بهتری در حال ترسیم شدن است، زیرا بیشتر طرح‌های توسعه‌ای که در کارخانه آلومینا در حال انجام است حدوداً تا

نقشه راه طرح‌های توسعه‌ای

شرکت آلومینای ایران تنها تولیدکننده پودر آلومینا در کشور بوده که تولید خود را از سال ۱۳۸۱ با بوکسیت گیجسیتی وارداتی آغاز کرد و از سال ۱۳۸۲ تولید خود را با بوکسیت دیاسپوری جارجم تاکنون ادامه

امیر تural
مدیر مجتمع
شرکت آلومینای ایران

داده است. تولید آلومینا در سال اول با ۹۸ هزار تن آغاز و به تدریج با شبب منطقی در ۱۰ سال ظرفیت آن به ۲۴۵ هزار تن در سال افزایش یافته و تقریباً به حالت پایدار رسیده و حدود ۷ سال نیز به رغم کاهش نسبی کیفیت بوکسیت معادن، با حدود همین ظرفیت به تولید خود ادامه داده است. تا اینکه در اسفند ۹۷ معدن بوکسیت تاش واقع در استان سمنان، شهرستان شاهرود که زیر نظر ایمیدرو بوده و حدود ۴۰ درصد از خوراک کارخانه آلومینای جارجم از این معدن تامین می‌شود، به دلیل مسائل زیست محیطی موفق به تمدید مجوز بهره‌برداری نشد و این معدن تعطیل شده است. البته برای جلوگیری از خسارات زیست‌محیطی و بهتر است بگوییم مسائل اجتماعی فعالیت‌های معدنی در معدن بوکسیت تاش و براساس توافق صورت گرفته در شورای معادن استان، شرکت آلومینای ایران اقدام به ارائه طرح مدیریت زیست‌محیطی به کمک شرکت مشاور مورد تایید سازمان حفاظت محیط‌زیست کرد، اما متأسفانه هنوز اجازه بهره‌برداری از این معدن صادر نشده است. در مجموع کاهش کیفیت بوکسیت نسبت به طراحی اولیه کارخانه (محتوی ۲۰۳ AL₂O₃ درصد و مسدول ۴۶) و همچنین کمبود ذخایر بوکسیت برعیار در کشور، باعث تغییر استراتژی و سیاست‌های کلان شرکت به سمت اجرای طرح‌های تحقیقاتی، استقرار نظام‌های مدیریتی و طرح‌های توسعه‌ای شد که در واقع رمز ماندگاری کارخانجات صنعتی به اجرای طرح‌های توسعه‌ای آنها وابسته است.

مهمترین طرح‌های آلومینا

از مهمترین طرح‌های شرکت آلومینای ایران می‌توان به موارد زیر اشاره کرد: ۱) اکتشاف سراسری بوکسیت در کشور و حفاری اکتشافی که حاصل حفاری‌های اکتشافی انجام شده تا به حال، افزایش ذخایر بوکسیت به میزان ۳۸ میلیون تن بوکسیت شیلی به میزان ۷۰ میلیون تن بوده است. ضمناً جهت حفظ شرایط و پایداری تولید، خرید بوکسیت از بخش خصوصی نیز در دستور کار شرکت قرار گرفت.

۲) با توجه به کاهش بوکسیت‌های برعیار کشور و همچنین ذخایر نسبتاً مناسب بوکسیت شیلی، طرح مطالعاتی و امکان‌سنجی تولید ۵۰۰ هزار تن آلومینا از بوکسیت‌های کم‌عیار و شیلی به روش سینترینگ مطرح شد که FS (مطالعات فنی و اقتصادی) آن به کمک شرکت‌های چینی انجام شده و نتیجه رضایت‌بخش بوده و هم‌اکنون در حال اجرای پروژه FS آن هستیم و پس از انجام مطالعات اقتصادی به سمت فاز صنعتی آن خواهیم رفت.

۳) توسعه سبد محصولات شرکت و تغییر رویکرد و اختصاص بخشی از تولید آلومینا به محصولات با ارزش‌افزوده بالاتر نظیر شمش آلومینیوم، آلفا آلومینا و تولید هیدرات‌های ویژه که کاربرد فراوانی در صنایع کشور دارند.

۴) به منظور حفظ و پایداری تولید نیز پروژه‌های توسعه‌ای تدوین شد که از جمله این اقدامات می‌توان به «توسعه فاز اول گل قرمز و احداث واشر پنجم گل قرمز»، «مقاوم‌سازی فونداسیون واحدهای ترسیب، سود و تنخیر و گل قرمز»، «تعمیر اساسی بویلر»، «توسعه واحد تصفیه آب»، «احداث سد خاکی» و نیز «توسعه سد باطله گل قرمز» اشاره کرد.

۵) به‌منظور استفاده از پتانسیل و ظرفیت موجود کارخانه، پروژه‌هایی نیز برای افزایش ۱۵ درصدی ظرفیت فعلی کارخانه در نظر گرفته شده است که «توسعه واحد سبوس و تبخیر»، «صب و بهره‌برداری پمپ گویوی پنجم»، «صب و بهره‌برداری پمپ هملمن»، «احداث خط پنجم واحد انحلال»، «احداث تانک‌های بافر در خط تولید»، «ساخت و نصب بال میل جدید»، «نصب مبدل حرارتی در واحد ترسیب»، «افزایش ظرفیت سنگ شکن بوکسیت» و «افزایش ظرفیت فیلتراسیون گل قرمز» از جمله این موارد است.

۶) با توجه به افزایش قیمت حامل‌های انرژی، توجه به زیرساخت‌های شرکت از اهمیت زیادی برخوردار است که چند پروژه نیز در این خصوص تعریف شد که «صب و اجرای نیروگاه حرارتی به ظرفیت ۱۶۰ MW با توجه به احداث کارخانه ششم و توسعه فازهای ۳ و ۴ آن»، «احداث نیروگاه خورشیدی به ظرفیت ۱۰ MW و استفاده از انرژی‌های پاک»، «پروژه احداث بند خاکی برای تامین آب موردنیاز شرکت از طریق آب‌های سطحی»، «اجرای طرح‌های آب‌خیزداری، احیا و بازسازی معادن» و «پروژه‌های جلوگیری از اتلاف آب و بخسار در مجتمع» از همین موارد هستند.

۷) از طرفی سبوس سوزاور ماده اولیه‌ای است که بعد از بوکسیت در قیمت‌تمام‌شده آلومینا نقش اساسی را به عهده دارد و با توجه به افزایش شدید قیمت سود سوزاور و همچنین افزایش کرایه‌های حمل که هم‌اکنون حدود ۲۵ درصد از قیمت تمام‌شده آلومینا را به خود اختصاص داده، برای کاهش مصرف سود سوزاور و کاهش قیمت تمام‌شده پروژه‌هایی در نظر گرفته شده که از جمله آنها می‌توان به «طرح سودیابی از کربنات سدیم که به اتمام رسیده»، «پروژه واسطه سنگین که برای پیش‌فرآوری بوکسیت تعریف و فاز مطالعاتی آن انجام شده و فاز صنعتی آن در حال اجرا است» و نیز «پروژه افزایش مصرف شیر آهک در فرآیند سودیابی از گل» اشاره کرد. ۸) ساخت و بومی‌سازی بخش غلظیمی از قطعات یدکی و مواد اولیه با توجه به تحریم‌ها شامل «پروژه بومی‌سازی ساخت فلوکلوات»، «ساخت قطعات پمپ پیستونی دیافراگمی گه»، «پارچه‌های فیلترهای دیسکی، درام، کلی و پرس»، «ساخت گیربکس تیکرهای با قطر ۳۰ متر» و «ساخت قطعات واژت جت HP است.

نهایتاً با توجه به نیازهای جدید و همچنین شرایط تحمیل شده به شرکت تغییر استراتژی اجتناب‌ناپذیر بوده و پروژه‌های توسعه‌ای زیادی برای حفظ و پایداری شرکت در قالب‌های «بهره‌وری و بهبود»، «پایداری تولید»، «افزایش ظرفیت تولید»، «زیست‌محیطی»، «مسئولیت‌های اجتماعی»، «زیست‌محیطی و انرژی»، «توسعه سبد محصولات»، «افزایش ذخایر معدن» و «افزایش طول عمر کارخانه» تدوین شد.

تنها یکی از این پروژه‌ها یعنی طرح تولید شمش آلومینیوم از مدیریت‌های قبلی در سال ۸۶ شروع شد که نهایتاً ۴۰ درصد پیشرفت فیزیکی داشت و ادامه این پروژه و همچنین تمامی طرح‌ها و پروژه‌های دیگر در مدیریت کنونی شرکت برنامه‌ریزی، تدوین و اجرا شده که می‌توان آنها را در ۳ گروه زیر طبقه‌بندی کرد:

الف- پروژه‌های خاتمه یافته مشتمل بر ۱۶ پروژه که عمدتاً از سال ۹۶ شروع شده‌اند که ارزش ارزی آنها ۹۸ میلیون یورو و ارزش ریالی آنها ۳۸۸۰ میلیارد ریال بوده است.

ب- پروژه‌های در حال اجرا مشتمل بر ۱۸ پروژه که عمدتاً از سال ۹۸ شروع و به‌طور میانگین پیشرفت فیزیکی آنها حدود ۷۰ درصد است که عمدتاً در نیمه اول سال ۱۴۰۱ به اتمام خواهند رسید که ارزش ارزی آنها ۳۷۰ هزار یورو و ارزش ریالی آنها حدود ۵۰۰۰ میلیارد ریال است.

ج- پروژه‌های آتی شرکت شامل ۴۲ پروژه که ارزش ارزی آنها ۱۰۷۲ میلیون یورو و ارزش ریالی آنها ۴۱۹۹ میلیارد ریال است که پروژه آلومینا به روش سینترینگ ابر پروژه آن بوده و ارزش آن به تنهایی ۸۰۰ میلیون یورو است.

